

(1 гр. = 0,0152 отъ рускый золотникъ) кислородъ; подирь опытъ тѣ, ный ще намѣримъ, че кислородъ тѣ е исчезнѣлъ, а топчета та тегнѣтъ 10 грана по вече отъ тель тѣ.

Сега ще оставимъ опыты тѣ и ще ся заемимъ да обяснимъ съобщены тѣ явления.

4. Какъ ся добива кислородъ.

Преди да минемъ къмъ другы тѣ явления, ный треба да разрѣшимъ въпросъ тѣ, кого то опыты тѣ и забелѣжки тѣ ны, безъ съмнѣние, сѣ възбудили у читателы тѣ; ный треба да отговоримъ на това, дѣ и какъ може да ся добые боца съ кислородъ.

Кислородъ тѣ ся намира наввретъ; нѣ въ природѣ тѣ го нѣма въ чистъ видъ, сир. безъ да е смѣсенъ и да не е съединенъ съ другы вещества. Въ чистъ видъ може да ся добые не другъче, освѣнъ искусвенно.

Въздухъ тѣ, кой то забикаля земный шаръ, въздухъ тѣ, кой то ся намира въ кѣщи тѣ ны, на улицы тѣ, въ лѣсове тѣ, по полето, изъ градины тѣ, състои изъ кислородъ; нѣ не само изъ кислородъ, а е смѣсенъ съ друго газо-образно вещество, кое то ся нарича *селитрородъ* или *азотъ*. Ный винагы поемаме кислородъ, смѣсенъ съ азотъ; при това, въ въздухъ тѣ, на четири части азотъ ся намира само една часть кислородъ. Тѣзи пропорция ся завардва по чуденъ начинъ на ввретъ. Знаменитый Александръ Фонъ Гумболтъ вече преди петъ-десять години правиль опыты надъ въздухъ тѣ и намѣрилъ, че въ многолюдны тѣ Парижкы театры, на върхове тѣ на най высокы тѣ горы врѣхъ земный шаръ и въ най высокы тѣ слоеве на въздухъ тѣ, кои то е той можѣлъ да достигне, съ помощъ тѣ на въздушный шаръ,— на ввретъ съставъ тѣ на въздухъ тѣ е еднакъвъ. Развала та на въздухъ тѣ, въ многолюдны тѣ мѣста,